lõppeda 8- — 10-miljoni-kroonise puudujäägiga), krooni kursi hoidmiseks, tööpuuduse ja elukalliduse vastu võitlemiseks. Seadus annab õiguse: vähendada seadusega korralise eelarve ja erieelarvete korras määratud tulu krediite, muuta riigiasutiste koosseise ka peale Vabariigi Valitsuse ja ministeeriumide korraldamise seaduses ettenähtud tähtpäeva (1. jaan. 1933). Uute tulude hankimiseks on valitsusel õigus välja anda sisevõidulaenu; väljaveo-kaubanduse elustamiseks asutada erifonde ja anda sellest toetusi; võtta erimakse riigikassa heaks ja luua töökorraldusfond, milleks on samuti õigus võtta erimakse kodanikelt. Volitusseaduse esitamise puhul esines riigivanem pikema kõnega, kus ta ütles: „Seaduseelnõu on oma iseloomult üks neist seaduseelnõudest, mis meie riigiaparaadis teataval viisil sünnitavad pöörde, kuigi ta Põhiseaduse mõtte vastu ei eksi (juristide arvamused ses küsimuses lähevad lahku. E. E.). See seadus täidab umbes neid ülesandeid, mis Ajutisel Valitsusel teatavate ajutiste seaduste ja volituste puhul oli, tähendab — teostada seaduseandmist aegadel, millal seadusandlik kogu seda ise ei taha teha. Sellepärast ongi see seaduseelnõu pöörde sünnitaja. Selle seadusega on meie riigi seadusandlik asutis usaldanud Vabariigi Valitsuse kätte laialdased õigused, annab oma käest õige palju ära, olles kindlas lootuses ja usus, et Vabariigi Valitsus neid õigusi ja volitusi, mis temale esimest korda nii laialt ja kaugeleulatuvalt kätte antakse, tahab riigi ja rahva huvides tarvitada.“

Kuna kroonikursi küsimus oli järjest kõneaineks Riigikogus ja väljaspool Riigikogu, siis taheti kindlalt väljendada Riigikogu lõplik seisukoht selles asjas, ühtlasi ka ära hoida rahvamajanduse aluse

Eesti kroonika 1932 , lk. 31